

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko dežele za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za jeden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za jeden mesec 1 K 90 h. Za pošiljanje na dom računa se za vse leto 2 K. — Za tuje dežele tolko več, kolikor znaša poština. — Posamezne številke po 10 h. Na naročbo brez istodobne vpošiljavate naročnine se ne ozira. — Za oznanila plačuje se od štiristopet-vrst po 12 h, če se oznanilo jedenskrat tiska, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvole frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravljenštvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravljenštvo naj se blagovoljo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari. — Vhod v uredništvo je iz Vegove ulice št. 2, vhod v upravljenštvo pa s Kongresnega trga št. 12.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34. — „Národná Tiskárna“ telefon št. 85.

Bera.

(Opomin deželnemu zboru in vladu.)

Med najhujša bremena, kar jih mora nositi kmet, spadajo gotovo dajatve v cerkvene namene. Ljudstvo spoznava to čedalje jasneje, in vedno čeče se čuje tožba, da je cerkev strašno draga. In ta tožba je žal le preveč opravičena, kajti kmet bi brez posebnih težav prenašal državne in deželne davke, občinske in druge naklade, ako bi mu cerkev le količaj prizanašala. Toda v cerkvene namene ne more kmet nikdar dosti dati. Vsak korak, ki ga storii duhovnik, se mu mora dobro plačati in preplačati. Zakon o štolnini se dosledno prezira, vsak župnik nalaga faranom največkrat brez konkurenčne razprave vsakovrstnih bremen, vsak duhovnik pobira pod raznimi naslovi miloščino, povrh pa mora vzlic kongru kmet se dajati obilno — bero.

Pritožbe radi bere so že stoletja stare. Vedno in vedno se ponavljajo, vedno in vedno se čuje, kako tare kmata ta zadnji ostane izca časa tlake in desetine, a še vedno je bera pri nas v navadi in nas opominja vsak dan, kako daleč smo zaostali za drugimi deželami in za drugimi narodi.

Znano je, kako se postopa pri iztirjanju bere. Vrednost vse bere na Kranjskem je po uradni cenzivi dosti majhna, ali v resnici iztirajo duhovniki povprek po pet do desetkrat več kakor jim gre in znani so premnogi slučaji, ki kažejo, da se ravno pri beri ljudstvo prav nekrščansko odira. Zlasti kadar je letina dobra, je kmet rado-daren in razmeče toliko svojih pridelkov, da zavlada na spomlad navadno stiska.

Odprava bere je stara zahteva, in ko je liberalno gibanje leta 1848. strlo okove, v katero je bilo ljudstvo vkovano, ko je naredilo konec tlaki in desetini, tedaj je tudi zahtevalo, da se kmetska posestva rešijo vseh obveznosti za cerkev in njene služabnike. Cesar je to s svojim patentom iz leta 1848. tudi oblubil, ali klerikalstvo je znalo svojo malho tako uspešno braniti, da cesarjeva obluba še danes, po preteklu dobrega polstoletja, ni izvedena. Še danes imamo krivični davek, dasi je že dolgo let,

kar je kranjski deželni zbor sklenil njega odvezo in je cesar dotični zakon odobril.

Duhovniško prizadevanje, da se ohrani bera, je razumljivo. Navadno dobi duhovnik veliko več, kakor mu gre po pravici, posebno izdaten je njegov dobiček, kakor smo že rekli, v dobrih letih. Od tod tudi njegov odpor. Če bi duhovnik ne imel izdatnega, četudi krivičnega dobička, bi se gotovo ne ustavljal odpravi uredbe, ki je za dostenega moža, za tacega, ki tudi samega sebe spoštuje, čestokrat skrajno poniževalna in mu nakopljeno obilno sovrašta. Brani se odprave, bere le tisti duhovnik, v katerem je lakomnost za krivičnim dobičkom zadušila vsa boljša čutila.

Oderuščvo pri iztirjanju bere je nekod postal tako brezstidno, da so se kmetje že naravnost začeli upirati vsaki dajatvi, in zato je umestno in času primerno, ako vprašamo vlado in deželni zbor, kaj da je prav za prav z zakonom, ki ga je kranjski deželni zbor sprejet dne 8. julija 1880. I. in ga je cesar sankcioniral 1. 1882.

Ta zakon, h kateremu je vlada še za časa Taaffea, Dunajewskoga in Pražaka izdala izvršilne naredbe, niti do današnjega dne ni izvršen. Skoro dvajset let je tega, kar je bil sprejet, osemnajst let je že kar je bil pravoveljavno razglašen v deželni zakonu, a še vedno je ljudstvo na milost in nemilost izročeno duhovščini, še vedno ni ta zakon izveden, nego počiva v arhivu, kakor da ni bil nikdar sklenjen.

Čudimo se deželnemu zboru, da to toliko časa molče trpi. Zakon je sankcioniran in je v njem določena za ljudstvo jako ugodna odveza od neznosnega bremena. Vsakdo mora reči, da ima deželni zbor samega sebe za norca, če dopušča, da se njegovi, ljudstvu koristni sklepi pod mizo mečejo, samo da se nekaterim duhovnikom ohrani krivičen dobiček, samo da nekateri duhovniki zbirajo lepo premoženje, v tem ko ljudstvo komaj životari.

Še bolj pa se čudimo vladu, da se ne gane in ne storii ničesar, da se izvrši že sankcionirani zakon. Ali vlada tako malo spoštuje cesarjevo besedo, da se jej ne zdi

vredno, poskrbeti za to, da postane veljavna? Vlada ima dolžnost, da izvede vse postave, katere je presvetli vladar potrdil in ne sme svojevoljno delati nikakih izjem. Zakon o odvezi bere je pravoveljavno sklenjen, od cesarja potren, in od vlade razglašen, a če se vzlič temu ne izvrši, nego trohni v omari, potem vlada očitno zanemarja svojo dolžnost in se postavlja nad konstitucionalne faktorje ter tudi nad presvetlega cesarja samega.

Proti takemu postopanju vlade se mora najodločnejše protestovati, zlasti ker je očitno, da izvira iz želje, ohraniti nekatrim duhovnikom krivičen dobiček, četudi na škodo siromašnemu ljudstvu in zato bi bil pač že čas, da povzdigne deželni zbor proti temu svoj glas in zahteva, da se izvrši sankcionirani zakon o odpravi krute bere!

V Ljubljani, 10 februvarja

Državni zbor.

Doslej se je vedno zatrjevalo, da skliče vlada državni zbor še pred 20. t. m., ker se je bila nemški narodni stranki zavezala, da storii to. „Reichswehr“ pa poroča sedaj, da državnozborsko predsedništvo še ni dobito naznanila, kdaj se sestane parlament, ter da tudi dnevni red še ni znan. Precej gotovo je, da se na prvi seji prvi podpredsednik ne bo volil, ker se morajo stranke glede njegove osebe šele zdjiniti. Dosedanji prvi podpredsednik Piaget je postal minister. Začeti državnozborsko zasedanje takoj z naredbami, ki so se uveljavile s § 14, pa tudi ne gre, ker bi se jih radikalci takoj polastili za naskok proti vladu. V tem oziru torej bo treba še pogajanj, ki pa se niso še niti začela, dasi imamo že 10. t. m. ter manjka do 19. t. m. le še malo dni. V parlamentarnih krogih sodijo torej, da se skliče državni zbor šele okoli 23. t. m. Vlada se hoče menda vendar prej prepričati, ali je sploh upati na kako spravo.

Srbija in Črnagora.

V srbski skupščini je izjavil ministrski predsednik dr. Vl. Gjorgjević, da je vlada moral sprejeti predlog finančne komisije skupščine ter odpraviti svoje poslanstvo

na Cetinju, ker tudi Črnagora že več let nima svojega poslanika v Belegradu. S tem so vse diplomatske zveze med Srbijo in Črnogorom pretrgane. Nesramni srbski napadi na črnogorskega kneza, umazane brošure, v katerih se slika knez Nikola kot nemoralen in kruni človek, so razmerje med sosednjima slovanskima državama skalile tem bolj, ker je znano, da se je srbska vlada s tistimi napadi strinjala. Po velikem procesu proti radikalcem, v katerega se je docela po krivici vpletala tudi črnogorska vladarska hiša, pa je postal razkol popolen.

Iz Macedonije.

Iz Sredca poročajo, da so se Macedonci naveličali čakati na rešitev, katero naj bi jim donesel bolgarski osrednji odbor in si hočejo pomagati sami. Oprostiti in osamosvojiti hočejo Macedonijo. Splošna vstaja je zopet ideal Macedoncev, ki iščejo že večje posojilo. Posledica teh nakan je pomnožitev turških čet v Macedoniji za dva kora. Tako imajo Turki sedaj tam med nezadovoljnimi Macedonci že štiri kore.

Vojna v Južni Afriki.

Vesti, da je dospel Buller že do Dewdropa, ne verjamejo niti v Londonu ker je docela nemožna. Brigada Winess, ki se je po prehodu Tugele morala zopet umakniti, je izgubila — kakor poroča Buller — 233 mož. Bržas pa so izgube še znatno večje, kakor jih naznana Buller. Kje je brigada Hartova, pa je celo neznano. Toliko pa vedo že danes angleški listi, da je hudo trpela. Po takih porazih je torej jako neverjetno, da bi bilo možno Bullerju prodirati tako naglo proti Ladysmithu. Tudi v Kaplandiji so se zgrabili Buri in Angleži. General Gatacre je imel pri Sterkstroomu hudo bitko, ki se je završila s tem, da so se Angleži umaknili. Pa tudi general French ni imel sreče ter se je moral umakniti. O koloni Methuena je došlo takisto slabo poročilo: brigada Macdonald je dobila povelje zapustiti Koeddesberg ter se umakniti. Z vseh bojišč so torej dospee za Angleže le slabe vesti. „Times“ javlja, da namerava maršal Roberts svoj glavni tabor nastaniti v Sterkstroomu ter že v

LISTEK.

Izgubljeni Bog.

(Resnična povest, tiskana z nedovoljenjem visokočastitega knezoškofjskega ordinarijata.)

(Dalje.)

III.

Pomirljive besede zadnjih dveh odbornikov pa niso dosegle posebnega vtisa. Oče Krtačar je bil postal, kakor smo že povedali, rudeč kot puran in ostal je tudi tak.

„Oj, ti grdi hudič ti!“ je zaupil in pograbil po poluprazni steklenici na mizi, „kaj tako boš meni pel, ti, ki samo takrat nisi kradel, kadar krasti nisi mogel!“

Ostra ta beseda je šla Kremenu do živega. Vstal je, ter — kot dober učenec kaplana Lavrenčiča — prikel nekako sumljivo za stol, rekoč: „Še eno mi zini, pa te oplazim!“

Literček v Krtačarjevi roki se je nagnil v tem in črni tirolski petijot se je zlil po rumeni deski, potem pa na trebuh Kozici, ki je slonel ob mizi. Da bi dragocena kapljica ne prišla v nič, podstavil je kozarc, da bi rešil, kar se je dalo rešiti. Pri tem pa je Kozica zdihoval: „Ali je ni škoda te pijačice!“

Prej kot ne bi se bila udarila Kremen in Krtačar, da ni tedaj prihitela v izbo Kruljačeva, ter spregovorila:

„Gospod gredo!“

Vse je utihnilo. Kakor klasje, katero podira sapa, sta padla na stol Krtačar in Kremen. Hinavec Kozica pa je začel napravljati velike križe po svojem obrazu, ter se je delal in obnašal tako, kakor da je ta poštena družba ravno nehala moliti, ko je prihajal gospod.

„Katerega pijete?“ je bilo prvo vprašanje gospoda Petra, vstopivšega v odborniško čumnato. „Katerega prinašaš na mizo, Uršika?“ je bilo njegovo drugo vprašanje, združeno z nam že znanim rokoleskom po brezimnem delu Urškinega telesa. Na to je pograbil na mizi stopečno polno kupico, jo dvignil proti stropu rekoč: „Zdaj piye dominus vobiscum!“

S temi besedami je zlil prav strokovnjaško vso tekčino v globoko, globoko svoje grlo. Nehote pa se mu je zavil obraz, in zajecal je:

„Primaruha! ta laška godlja ni za nič! To je za kmeta, a ne za odbornike in gospode!“

V teh svojih besedah pa je opazil gospoda Peter nekak izvrsten dovtip. In pričel se je od veselja tolči po tolstih be-

drih in svojega smebla ni mogel prej ustaniti, dokler se ni z znamen rokoleskom potolažil razburjene duše. In smejal se je Uršika in smejal se je zbrani odbor. Kaša pa si je dal duška z besedami:

„Prav so rekli, gospod, tako je, prav so rekli!“

Na to ukaže gospod: „Uršika, prinesi onega po 32!“

„Oni po 32“ je bilo najimenitnejše vino moravškega konsuma. Nekak mojstrski kletarski izdelek, v katerem so si roko podajali vsi opojni elementi cele zemlje. Nekaj zveplja, veliko spirita in morda še celo nekaj vitrijola, ali hudičevega olja! Z jedno besedo v tem „vinčku“ je bilo združeno vse, kar daje zadnje vdarce tako možganom, kakor želodcu! Koliko pa je bil v sorodu z vinsko trto, to je pa manj razjasneno! Ali vzlič temu je Boltažar Žeja, prvi moravski žganjepivec poskočil visoko od tal, ko ga je izpil prvo kupico! In završkal je: „Pri moji duši, ta peče, ta je skoro tako dober kot „šnops“!“ Ob roki strokovnjaškega tega izreka prišel je „oni po 32“ v posebno slavo pri moravskem občinstvu. Splošna sodba je bila, da je vino zategadelj tako dobro, ker človeka skoraj ravno tako hitro upijani kot žganje.

Tega vina naročil je gospod Peter

pet litrov na mizo! In Urška jih je tudi prinesla.

Na to se je nadaljevala odborova seja.

„Možje“, je spregovoril Peter, „zbrali smo se, da sklenemo račune, in da vidimo, kako stojimo ob koncu prvega leta.“

In gospod Peter je pristopil k veliki omari, in odprl jo je s skoraj večjo požnostjo, kot je odpiral tabernakel v cerkvi. Iz nje pa je namestil na rumeno mizo nekaj starih Blaznikovih pratik, nekaj starih koledarjev Mohorjeve družbe in nekaj starih šematzmov ljubljanske knezoškofije. To so bile trgovske knjige moravškega konsumnega društva! Peter je pričel odpirati, sedaj šematzme, sedaj pratike, sedaj koledarje. Povsod je bilo na posameznih straneh vpisanih nebroj števil. Drug bi se v ti zmesi ne bil spoznal, a gospod Peter je trdil, da se v ti zmesi spozna prav dobro.

Ko so možje videli, da hoče gospod Peter položiti račun, spregovori oče Kremenc: „Ali bomo res žalili našega gospoda?“

Oče Krtačar: „Le naj spravijo, gospod Peter! Hitro naj spravijo, če ne, bom zares jezen! Vi ste naš oče, mi smo pa vaši otroci! Ali ni taka, Kaša?“

kratkem zasesti most pri Norvalspontu, takozvano Bothafurth, odrezati Bure pri Kolesbergu ter vdreti s 25.000 možmi v državo Oranje. Angleški listi slikajo položaj tako, kakor da se Buri že pripravljajo zapustiti Natal, ter da so že večino topov odpeljali na mejo. Samo osem milij od Ladismitha leži Dewdrop, kjer je bil baje že minole dni Buller. V kratkem se mora pokazati, ali ni tudi ta vest nova laž v dolgi verigi angleških laži.

Dopisi.

Iz Vipave, 6. februarja. (Kako klerikalci svoje pristaše dejanjski vojni službi odtegujejo itd) Vsi smo se čudili, kako je bilo mogoče, da je bil sin bogatega in bahatega vipavskega trgovca po niti jednoletnem vojaškem službovanju na stalni dopust domov poslan, dasi ni bilo za tako olajšavo niti najmanjšega povoda; še bolj smo se pa čudili, da je isti trgovec po tem dogodku strasten klerikalci lec postal, ki proti nam s svojo baharijo in bogatijo ruje. Sedaj je ta uganjka razrešena, in ker je pri tem klerikalna posojilnica aktivno in odločilno sodelovala, zanimalo bode morda tudi širše kroge izvedeti, kak recept hrani klerikalna organizacija v tajnih svojih predalih za oproščevanje vojakov od prezentne službe, ako se oče doličnega vojaka za to ceno proda klerikalni stranki, kar store seveda samo — duševni slabici. Pred dvema letoma moral je omenjenega trgovca sin oprtiti zoprni telečnjak. Stariši poskusili so za rešitev svojega jedinca vse. Niti očetovo bolehanje ni pomagalo, ter se mu je na to jezo prejšnje krepko zdravje povrnilo. Končno storil se je ta-le uspešni korak, ki je vsega uvaževanja vreden. Bogati trgovec, ki ima svojo hišo, cvetočo trgovino, po lastnem bahanji mnogo denarja pri ljudeh in v hranilnicah, mož, ki ni nikdar v zadregi, ako prideš k njemu 2—3 tisočake menjat, postal je, ali bolje rečeno, hlinil je veliko uboštvo in tako rapiden propad svoje trgovine v teku par mesecov sinovega vojaškega službovanja, da se je dne 1. junija 1898 zadolžil pri klerikalni posojilnici v Vipavi za 2000 gld. ter si jih dal na svojo hišo v Vipavi v knjižiti. Ne vemo, s kakimi občutki je dekan Erjavec bogatemu trgovcu ta denar odštel, to pa vemo, da je bil lahko o „šlepriji“ prepričan, kajti sicer bi gotovo ne bil dovolil tolikega posojila na hišo, ki ni več kot 2000 gold. pri današnjih razmerah vredna, ali pa je bil vsekakso prepričan o dovoljni varnosti oziroma bogastvu trgovcem. To čudotvorno sredstvo, opoprano s klerikalnimi priporočili, omehčalo je trda srca oblastnikov, in septembra meseca istega leta bil je že sin doma, ki mora biti pravo svetsko čudo, kajti v 10 mesecih povzdignil je v njegovi „odsotnosti“ propalo trgovino“ v toliki meri, da je mogel oče dne 7. julija 1899 posojilo 2000 gl. vrniti, a vrhu tega še nekaj tisočakov v isto klerikalno posojilnico vložiti!

Pri občinskih volitvah deloval je trgo-

Oče Kaša: „Ta bi bila lepa! Še rajtengo naj bi nam gospod dajali! Čemu tudi!“

Oče Kozica: „Prav res, čemu tudi! Ali so bili gospod že kdaj zaprti, ali so morda kak goljuf, kak slepar, he? Koj mu eno prisolim, kdor bi zahteval raitenje!“

Oče Kaša: „Kar so gospod narajtali, je prav, je prav!“

Soglasen sklep: računi so odobreni, gospodu Petru pa se izreka zahvala in zupanje odbora. Pod vse to so se napravili širje debeli in tolsti križi, v znamenje lastnoročnih podpisov štirih odbornikov moravškega konsumnega društva. Trgovske knjige pa so se iznova podale v staro omaro, da v nji počivajo — za jedno leto! —

V tem se je izpraznilo omenjenih petero literčkov. A Urška je na gospodovo povelje prinesla novih petero. Vsi — in gospod Peter ne najmanj mej njimi — so bili veseli, da se je težavni posel tako hitro in tako srečno dodelal. Zategadelj so junaško pili, posebno tudi zategadelj, ker se je bilo po Petrovih besedah prvo leto prav dobro dokončalo. Toraj je odprl oče Kaša široko svoja usta, ter spregovoril:

vec M. z besedo in vplivom za dekanovo stranko iz hvaležnosti — kakor je njegova gospa trdila — „ker so ga gaspud dekan pomagala naša Ž. domov sprav“). Ta slučaj pokaže dovolj slabost in nerodnost naše politične uprave, ki se da tako za nos voditi, dočim je stroga in neizprosna, kjer bi bila milost v resnici na mestu. Zajedno z M-ovim sinom služil je pri vojakih sin zadolženega in za teška kmetska dela vsled telesne hibe nesposobnega kmeta, ki je imel pomanjkanje, bolezen in kopo nedorasilih otrok v hiši, dočim je jedini delavec pri hiši vojaško suknjo nosil. Tudi ta je prosil otajšave za svojega sina, toda bil je norec, ki se ni obrnil do dekanove posojilnice, in prošnja mu je bila odbita! Prav mu je, zakaj se pa oklepa tako trdo liberalne stranke, ki nima navzgor tako namazanih koles. Ljudstvo si pa tega jednostranskega postopanja tolmačiti ne ve, in zato je vložilo interpelacijo, na katero pripravljajo sedaj pristojna oblastva pomirljiv in zadovoljiv odgovor. Zelo smo pa radovedni nanj.

Končno naj še omenim, da so zloglasno vinarsko zadrugo tiho in brez cerkvene svenčanosti pokopali; le dekan Erjavec in levit Uršič metala sta vidno razburjena prst v sveži grob, da je iz njega prav tako čudno, votlo in grozno grmelo, kakor takrat, ko je mladi kapelan T. lepo farovško Ivanko mati zemlji izročal...

Iz Šmartna pri Litiji, 8. februarja. Gotovo Vam še ni znano, da so bili naš gospod župan — alias oče Cofek — tudi zadnjič v družbi našega gospoda dekanata pri oni slovenski pojedini, ki se ji pravi banket, v „Katoliškem domu“ v Ljubljani. No, če prav Vam to ni znano, ve pa o tem cela naša fara, saj oče Cofek ne morejo dosti prehvaliti, kako izborni so se zabavili tamkaj v družbi samih dohtarjev, državnih in deželnih poslancev, kanonikov itd. — Da, še celo Šampanjca smo pili, pripovedujejo oče Cofek. (Op. ured.: Pa ne govore resnice, ker na tistem banketu niso Šampanjca pili.) Taka sreča! Kako ponosno stopajo vsled tolike sreče poglavar naše županije po vasi in dvigajo glavo po konci, meneč: Mi smo mi, Janezi, vsaj kar nas je z imenom Janez, smo prvi v naši občini: gospod dekan so Janez, gospoda kaplana sta Janeza in jaz sem Janez. — Sreča pa imate, srečo, oče Cofek, to se Vam ne more oporekat. Menili so sicer tudi drugi ljudje, da bodo po Vas srečni postali, a bridko so se varali. Joj, in kako je šumelo! Vse je hitelo par tednov, odkar je prinesel „Slovenski Narod“ notico, da imate Vi, oče Cofek, kar tri „arabarje“ v svojem hlevu, v bližnjo Litijo v loterijo, da stavi ondi tri številke: 17, 20 in 47, kupne cene Vaših „arabcev“, in dotična pisarica v loteriji je že vsacega v naprej vprašala: „katere pa, ali od „arabarjev“?“ — No, zadel ni nihče, najbrž zato ne, ker stavili so številke le oni, ki „Narod“ berjo, in ki baš vsled tega ne morejo srečni postati; drugačne misli je pač moralna biti ona po-božna ženica blizu Vaše hiše, ki je tudi stavila navedene številke in se potem ni mogla prečuditi, da ni niti jedna prišla, spriovedovaje okoli: Pa sem res mislila,

„Dobro se imamo, pošteno dobro se imamo!“

In Kozica je dostavil: „Da bi pa bila naša volja še boljša, bi prosil nekaj gospoda, če bi se mi nè zamerilo“. —

„Ti bi rad gledal moje „vreteno“, dlaka dlakasta!“ se je zasmehjal Peter, ki se je rad kazal s to svojo predstavo, če je bil prav židane volje.

„Jaz tudi tako rada gledam!“ je zahitela Urša Kruljačeva.

In ko so se vsi drugi odborniki — bili so z gospodom vred že pijani — so glasno izjavili, kako radi gledajo gospoda kaplana vreteno ob štangi, se le ta ni dal dalje prositi.

Tedaj bi bili morali videti, kako volno se je udal naš gospod Peter izraženi želji soodbornikov! S svojim imenitnim „vretenom“ je hotel osrečiti zbrani odbor, in kakor blisk je bil na „štangi“, o kateri smo že govorili. Spretno je zapletel jedno nogo okrog „štange“, potem pa se s telesem zasukal niz dol, tako da je blagoslovljena glava visela navzdol. Na to se je zopet zavijel navzgor, tako da je visela blagoslovljena noge navzdol, in sukal se je in sukal, da se je gledalo njegovo masniško telo kakor nekako vretano ob štangi.

da bodo „numare“ prišle, saj so naš gospod župan skoraj vsak dan dvakrat v farovžu pri gospodu „tehantu“, kar je ena posebna sreča za vsacega človeka, zdaj mi je pa žal, da sem tudi jaz stavila. — Na zopetno svjedenje, oče Cofek!

— ar —

Od Sv. Gregorija ali slemensko-urhovske strani, 7. februarja. Ker politika dandanes igra že v zadnji hribovski koči tako imenitno vlogo, ni se torj čuditi, da so se vršile naše zadnje občinske volitve ob tako ogromni udeležbi in strasti agitaciji. Nasprotina nam stranka, ki načeluje — kot po navadi po deželi — mož obritega obraza, zavit v črno haljo z dobro prišito, prostorno za biro pripravljen „malho“ in kateremu je pobočnik „fajmoštov dinstman“, preklasti možic, eden izmej trideseterih — ne srebernikov — temveč udeležnikov duhovnih vaj — spravila je slednjega davkoplăčevalca na volišče, izvzemši „Kruljačeve Uršo“, ki sedaj še nima volilne pravice. Cel teden poprej letala sta dva duhovita „svetovalca“ še bolj duhovitega župana „Frenčeta“ po slemenskih hribih, vabeč zveste ovčice v svoj hlev z vsakovrstnimi lažmi in grožnjami. V tej preveliki vnemi in navdušnosti ter nadi na dobro obloženo mizo in dobro dolenjsko kapljico pozabilo sta ta dva bratca opozoriti župana „Frenčeta“, da bi bil nabil na občinsko tablo oznanilo glede volilnih imenikov in volitve same. Ta pozabljljivost naših zvedenih in učenih občinskih svetovalcev „extra status“ maščevala se je nad tem „kolofoktarjem“ s tem, da se je vložila zoper volitve hodomušnih nezavisnih Podsluemencev pritožba na pristojno deželno oblast potom občinskega urada, kjer je pa ta pritožba obležala in še tam leži od dne 29. januvarja 1900 do danes. Mi ne vemo prav, je li bila pritožba tako slabo napravljena, da jo morajo „Frenč“ s svojimi svetovalci extra status popravljati, ali pa je tako dobra, da si jo hočejo pridržati kot obrazec za enake pritožbe.

Ako ste v kacem dvomu, župan „Frenč“, obrnite se v tem oziru na dva brinovška veleuma — a bolje veleneumna — zelo izkušena politična „gimpelna“, ki sta Vam na dan volitve tako imenitno pomagala s svojimi sveti, kateri morajo držati kot „zmočen lim“. Pogostite ju tudi to pot iz hvaležnosti tako izborni, kot ob volitvi, ko sta se tudi ta dva skazala Vam nasproti toli hvaležna, da sta preskrbela Vašo kokošjad za cel teden z jako delikatno pičo.

Na budalosti dopisnika „Slov. Naroda“ št. 21 — koji dopisnik je uredništvo mistificiral, — se nam ne zdi vredno odgovarjati. Omenimo le toliko, da taka stranka nikoli ni hinavska, ki nastopa očitno samozavestno in neodvisno. Pač pa moramo mi reči to o vasi slemensko-urhovski, ki je vsa pod kuratelo in jerobstvom črnosuknježev, mežnarjev in „cekmoštov“, to je, ker so sami kimovci, ki druzega ne vedo kot le: „sej sa gaspud rakle“. Bila je masa, a ne razsodnih ljudij, ki nimajo nikacega lastnega prepričanja.

Koga sramotiti je kaj lahko, a sramotiti take može, kot jih je zadnji dopis-

nik, je pa že absurdno. Dotični može pač mislijo, da jih oslovski glas ne doseže. Ko bi imeli Slemenci le jednega samega tacega moža, kot je št. 12, bili bi pač ponosni nanj, ker se ne da vplivati od nikogar, najmanj pa še od črnosuknježa. Naši možje imajo svojo voljo in pamet v svoji oblasti, ne pa pod varuštvom kacega „Frenčeta“, čeprav isti stanuje v farovžu.

Ulogo „dumme Augusta“ prepustimo pa mi prav drage volje obritemu „Frenčetu“ v črni halji, vemo že iz dejstev, da je pri preobražanju kozolcev on pač nedosežen clown. Produciral se je „Frence“ ali „g. Fronc“ že po vseh slemenskih in poljanskih bregovih, a največkrat s presneto smolo, tako da je prišel velikokrat neprostovoljno v dotiko s tiami, kjer si je za cel teden ali še dlje tetoviral svoj rudečevetoči nos neprostovoljno z mačeradastimi lisami, in sicer takimi, kakor jih je na dan volitve opazoval na nogavicah laškega pisarčka, in ki so se mu menda tako zelo usmilile, da je še isto noč igral s svojim nosom ulogo črnega krta. Je al naj? Je že!

Zadruga „Mercur“ v Celju.

(Izv. dopis.)

Zoper zadrugo „Mercur“ v Celju uprizorili so celjski železninski trgovci veliko gonjo, posluživši se po svoji starci navadi laži in obrekovanja, z namenom škodovati temu narodnemu podjetju in zavirati njegov razvoj.

Treba je torej, da se nazori pejasnijo da bodo narodni krogi vedeli, zakaj se je osnovala zadruga Merkur v Celju in kakov namen ima.

Zadruga „Mercur“ se je osnovala v namen osamosvoje slovenskega naroda na Spodnjem Štajerskem od nasprotnih trgovcev in obrtnikov.

Dogodki 9. in 10. avgusta 1899. l. v Celju, kjer noben Slovan pri belem dnevu ni bil varen svojega življenja v ulicah celjskih, so pokazali, da se je rekrutiral medrodajni del razgrajačev iz uslužbencev nasprotnih trgovcev, kateri trgovci pa žive vse samo iz trgovine s slovenskim narodom.

Na Spodnjem Štajerskem je nastalo v zadnjih letih lepo število narodnih trgovin, katere vodijo spretni trgovci slovenskega rodu, vendar pa v nekaterih strokah nimamo Slovencu čisto nobenih svojcev tako, da morajo Slovenci v velikej meri še kupovati celo pri svojih najbolj zagrizenih nasprotnikih. — Tako trgovska razmerje je pa naravnost nenaravno in škodljivo narodnemu razvitku ter poniževalno za slovenski narod. Najslabše v tem oziru je pa bilo dosedaj glegle železne trgovine. Železni večji trgovci slovenskega mišljenja na Spodnjem Štajerskem ni.

Trudilo se je mnogo, da bi dobili kakega slovanskega železničarja v Celje; iskalo se je po celem Slovenskem, iskalo se je po Hrvatskem, iskalo se je tudi po Českem že leta sem, ali brez uspeha. Za železno trgovino v Celji ni treba samo spretnega trgovca, ampak pred vsem moža, ki

Dalje v prilogi.

končno vendar le videlo potrebno, da je malo zakričala, ter pobegnila iz sobe.

„Oj, ubogi gospod!“ je viknila ter izginila v sosdeno štacuno, kako bodo zdaj domu prišli, ta revček!“

Šele tedaj je gospod opazil svojo negzodo. Hladnokrvno se je spustil s štange na tla, ter spregovoril:

„Urša, imaš kako črno nit pri roki in šivanko?“

Urša je prihitela s črno nitjo in s vstivilo šivanko.

Opevaj mi, muza, boginja romantike, opevaj mi sedaj težavno in nad vse mere odgovorno delo, katero je nepričakovano naklonila kruta usoda deklic! O pevaj prav vestno, kako je s tresočim prstom roka device vodila ostro bodeče orodje, da bi se ne zaneslo s široko zevajočega sukna v rožnato, v cvetoče meso! Opevaj mi tudi, kako je mukotrpna druga stran koprnela in drhtela, da bi že bilo dognano delo težavno in čez vse mere odgovorno!

No, dognalo bi se bilo to delo težavno in čez vse mere odgovorno, da se niso tedaj hišna vrata na stežaj odprla, in da se ni začul tenak glasek:

„Obhajilo je prišlo!“

(Daje v sredo.)

*) Historično!

ima tudi zadosti kapitala; kajti obstoječe železne trgovine v Celji so tako močne, da mora nova železna trgovina biti pripravljena na najrejkejši konkurenčni boj, kateri boj pa more prestati samo tak trgovec, ki je dovelj založen s kapitalom.

Ker torej ni bilo mogoče dobiti trgovca železnarja narodnega mišljenja v Celje, ker pa je potreba, da se osnuje v Celji železna trgovina, postajala od dne do dne nujnejša, rodila se je ideja, ustanoviti zadrugo, katera spravi potreben fond skupaj za tako podjetje, tako, da se pri tem podjetju udeleži lahko kot zadružnik vsak zaveden narodnjak po razmerju svojih gmotnih močij.

Osnovala se je torej zadruga „Merkur“, ki si je postavila kot prvo nalogu, osnovati železno trgovino na debelo in drobno in to s takim fondom, da bode vsak konkurenčni boj lahko prebila. — Podjetje železne trgovine je eden del njenih namenov, kateri se kot najnajnejše sedaj najprej izvrši.

Nadalje pa ima zadruga „Merkur“ namen, sestaviti nekak informacijski bureau za posredovanje med spodnje štajerskimi trgovci s trgovci na Kranjskem, Hrvatskem in Češkem itd. in narobe ter končno še tudi ustanoviti po razmerju svojih gmotnih močij kako drugo industrijalno ali trgovsko podjetje, katero se izkaže kot nujno potrebno, za katero pa ne bi bilo mogoče dobiti kakega slovenskega ali vsaj slovenskega podjetnika.

Zadruga „Merkur“ je, kakor že omenjeno, za sedaj osnovala železno trgovino v Celji. — Ista je prijavila svojo železno trgovino obrtni oblasti, da dobi obrtni list; njena tvrdka se protokolira v trgovinskem registru, kakor tudi vsaka druga velika trgovina.

Ta trgovina je toraj ravno tako trgovinsko podjetje, kakor katera koli druga v Celji, ali Mariboru, Gradcu ali v Ljubljani, razlika je samo ta, da daje drugod potreben fond dotični posamezni trgovec oziroma trgovinska družba tukaj pa zadruga „Merkur“.

Neresnica je toraj, če se je od Slovencem nasprotne strani hotelo proglašiti trgovino zadruge „Merkur“ za kako konsumno društvo. Zgodilo se je to samo iz zlobnosti, da bi se vzbudilo v trgovskih krogih nezaupanje proti zadrugi „Merkur“.

Namen zadruge „Merkur“ je čisto drug, kakor konsumnih društev, in način njenega poslovanja je čisto drug, kakor pri konsumnih društvih. Namen zadruge „Merkur“ ni škodovati narodnim trgovcem, posebno slovenskim ne, ampak jih na vso moč podpirati v namen, da se na Spodnjem Štajerskem vzgoji krepek trgovski stan.

Da je to res, je pač najboljši dokaz, da je velika večina, in to najodličnejših slovenskih trgovcev iz celiča Spodnjega Štajera že pristopila zadrugi „Merkur“ in da so trgovci, odlični posvojem trgovskem glasu ne le udje, ampak celo v vodstvu in načelstvu zadruge „Merkur“.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 10. februvarja.

— Izvrševalni odbor narodne stranke je v svoji seji dne 8. februvarja t. l. sklenil izraziti zahvalo češkim členom spravnih konferenc na Dunaju za njih izjavo, s katero so vstopili v spravna pogajanja, in je načelništvo sporočilo to zahvalo načelniku češkega kluba, posl. drju. Englu, z naslednjim dopisom:

Vaše blagorodje!

Izvrševalni odbor narodne stranke na Kranjskem je v svoji seji dne 8. februvarja t. l. sklenil, izraziti Vam, zastopnikom čeških ljudskih strank zahvalo za izjavo, katero ste podali, predno ste vstopili v spravna pogajanja. Slovenski narod je z velikim začetkom vspreljel osobito Vašo zahtevo, da je jezikovno vprašanje urediti v vseh deželah, v katerih stanuje po več narodov. Ta dragoceni izraz slovenske vzajemnosti pozdravlja slovenski narod s trdnim nado, da bodo zastopniki bratskega naroda češkega vedno vstajali na tem stališči in zastavljali vse svoje moči v podporo slovenskemu narodu, da doseže jezikovno jednakopravnost, ki mu je neizgibno potrebna za narodni obstanek.

Obveščajoč Vaše blagorodje o tem sklepku, si usojam prositi, da ga blagovolite na znanje vzeti ter o njem obvestiti svoje češke tovariše pri spravnih konferencah.

Beležim z odličnim spoštovanjem Vašemu blagorodju vdani

za izvrševalni odbor:
dr. Bleiweis vitez Trstenški.

— Občinski svet ljubljanski ima v torek, 13. februvarja t. l. ob petih popoldne v mestni dvorani izredno javno sejo.

— „Edinost“ odgovarja nam sedaj nekako „od zgorej dol“, pri nas se ničesar ne dobi, pri nji pa vse, humor in še celo debelo tiskani členi narodne stranke v Ljubljani. Ti zadnji so ji pravi zaklad, in kakor ciganka stare vinarje, jih stara „Edinost“ neprestano vpleta v svoje lase. Pri tem pa jih se včas zavija v papirčke, da nikdo ne more opaziti, kako podobo da nosijo ti vinarji. Da bode že teh „členov narodne stranke“ jedenkrat konec, naj stopijo z imeni na dan. Če se bojujejo ti visoki gospodje za pošteno stvar, čemu jim incognito? Toraj z imeni na dan, pa bo mirna Bosna! Do tedaj pa „Edinost“ v tem pogledu toliko verjamemo, kolikor bi nam svet veroval, če bi v svojem listu debelo tiskali, da je postal visokočastiti škof Mahnič stalen sotrudnik „Slovenskega Naroda“! In vpliv ima tržaški list tudi na Kranjskem, ker bi se mi drugače pred njim ne imeli ravno tako braniti kakor pred domačo klerikalno stranko! Tu, draga „Edinost“, premo razločuje! O vplivu naših posameznih nasprotnikov nismo govorili, pač pa o strasti, kojo kažejo pri napadih naši nasprotniki. Dostikrat nam je malo kužek — da ostane pri izrazih „Edinosti“ — s svojim bevskanjem in revskanjem bolj nadležen od velikega psa na verigi, ki je pa vendar mnogo nevarnejši od prvega! Končno pa se „Edinost“ poprime še „Slovenca“ ter zjaka, češ, le ta mi pa očita, da hočem pomagati dr. Tavčarju. Tu so postavljeni trije klicaji. In res je, „Edinost“ je dandanes prijadrala do tja, da je ne mara nikdo. Ta tržaški papir nam je živ dokaz, da se pri nas s tistim samouškim in plitvim polovičarstvom, ki noče biti ne krop ne voda, ki hoče storiti vsakemu prav, časih pa tudi od vsakega vse imeti, ne da ničesar več opraviti. S tiradami o bratomornem boju, o samo nemških poštnih pečatih, in drugih tacih malenkostih se je dalo pred tridesetimi leti še kaj opraviti. Dandanes se pa z vsem tem nič ne opravi, dandanes nam je treba značajev, ki kažejo tudi v javnem življenju ostro svojo podobo, ter se ne stajajo pri vsaki priliki, kakor se staja surovo maslo, če ga postaviš na solnce. Dandanes se borimo za načela, zategadelj nam predsednik tržaškega kaša. Polita je sicer s sladko vodo, ali v drugem pa v nji še češpelj ni! Zobajte jo sami, če jo bodete pa tudi nam vsljevali, naletite vsikdar na odločen vpor. Tako bo vsikdar, naj vas že vodi kak Makso, ali pa kak Daniel. Tako je in nič drugače!

— Klerikalna gospodarska organizacija Tudi prijazni Kamnik dobi svojo gospodarsko „zadrgo“. Snujejo znani kaplan Kalan, o katerem dvomijo neki Kamničanje, da ni več pri pravi pameti. Že pred 14 dnevi je bil občni zbor. Reklo se je, da se napravi v Volčjem potoku „uzorna kmetija“, ki bo toliko nesla, da se bodo za svedrce pokupile vse planine. Svet je neki že kupljen. Vreden je k večjemu 6000 gld., plačali pa so zanj modri svedrki 8500 gld., menda zato, da pokažejo, kako malo jim je za par stotakov. Občni zbor je bil kaj zanimiv. Kmetje so se neprestano smeiali ponujani jim gospodarski modrosti. Ker smeha ni bilo ne konca ne kraja se je občni zbor razšel, ne da bi bil kaj sklenil. Ali kamniški katoličani nečejo odnehati, nego prirede v nedeljo nov občni zbor. Da bi se bolje obnesel, in da bi kaj bolje držalo kar se bo povedalo, prišli so te dni v Ljubljano iskat — govornika. Če so ga našli še ne vemo, radovedni pa smo, kako se stvar razvije. — Kako imenitne uspehe doseza katoliška organizacija, to vidimo posebno dobro na Notranjskem. Kurat Kar. Lenassi, priznan kot izreden talent, je v Nadanjem selu ustanovil posojilnico, ki je v nekaterih vseh izposodila že kacih 60.000 gld., torej veliko več, kakor so vsa posestva dolžnikov skupaj vredna. Ljudje so mu zelo hvaležni. V vasi Nadin je nečejo več opravljati kmetijskih del, češ, saj tako gospod za nas skrb. Za vzpostavljanje ljudstva se vnemajo razen Lenassija tudi

še drugi duhovniki. Zadnjič sta prišla celo dr. Žitnik in Lampe v Nadanje selo in sta tam pridigovala. Lampe je kmetom v pojavni besedi razložil, kako veliko bolje je bilo na tem svetu pred l. 1848., ko je bila še tlaka, in kako škodo so liberalci storili kmetu, da so tlako odpravili. — Vprašanje je le, koliko časa bo sedanje zadovoljstvo trajalo. Bojimo se, da ne dolgo, in da bo moral gospod Karol Lenassi še ponoči odkuriti jo v Ameriko. Tako srečni kakor v Kamniku in v Nadanju selu pa niso povsod. Na Bledu je nastala med svedrci nevolja, ker je „firštov Miha“, takozvani „knjigovodja“ konsumnega društva, dobil proti volji nekaterih odbornikov mastno nagrado, na Vipavskem je likvidirala petjotarska zadruga, v Ljubljani pa se je „prostovoljno“ razšlo klerikalno društvo „Dom delavskih stanov“. Na partelistu, ki ga je včeraj priobčila „Laibacherica“, je podpisani tudi „oče kršč. socializma“, dr. Krek. Če mu da Bog zdravje, bo še večkrat potrtega srca vsem sorodnikom prijateljem, in znancem na tak način naznanjal konec, katere njegovih organizacij.

— Cerkveni harač. Kakor v Šmartnem, sezidali so tudi v Budanju pri Vipavi cerkev, — o kateri je bilo zbog njene luskurioznosti v tem listu že govor — in to brez konkurenčne razprave. Župnik Skvarča je kar taksiral Budanje, ki so mu morali za obljudljene zneske zadolžnice podpisovati, s katerimi so se obvezali od svojih obljud celo obresti plačevati. Od kmeta se je navadno zahtevalo po 260 kron. Nečuven je pa način izvirjevanja. Nekemu Krašni, ki je bil menda tudi obljudil 260 kron, ki se je pa pozneje skesal in hotel plačati le 140 kron, umrl je otrok, katerega ni hotel baje župnik Skvarča pokopati, ker mož ni plačal za cerkev 260 kron. Na to se je mož obrnil do „slovenskega“ župana, ki je bil pa neki tako surov, da je mož skozi vrata pahnil, kričaje, da, ako bodo otroka pokopali, ga bodo nesli le „v staro cerkev“, ne pa v novo, kaže on ni plačal. Otrok je bil baje pokopan še na intervencijo okrajnega glavarja. Mi si tolike brutalnosti niti mislim ne moremo, zato pričakujemo, da se bode v naših „katoliških“ časih primerno pojasnila.

— Klerikalno občinsko gospodarstvo na Bledu. Piše se nam iz blejskega kota: V „Slovencu“, v št. 74, smo čitali dopis z Bleda, ki nam kaže slabo vest naših duhovnikov. V tem dopisu se priznava, da župan Kežar res ni popolnoma v redu vodil občinsko upravo, a ker je bil Kežar orodje duhovnikov, zato skuša pobožni dopisnik vso krvido zvaliti od njega na tajnika, češ, ta ima na leto 5000 aktov rešiti. To je tako debela neresnica, da se dá otipati. Pa če bi tudi res bilo, s tem ne red v občinski upravi še vedno ni upravičen. Ako ima tajnik z občinskimi zadevami toliko posla, pa naj popusti postranske opravke, saj je za tajnika vendar tajniška služba prva skrb, a če je ne zmaguje, naj opusti opravila pri posojilnici, pri zdravniškem komitéju itd. Sicer pa je za občinsko upravo odgovoren vedno župan, a ker je bil Kežar popolnoma nesposoben ni mogel vzdržati reda. Čuje se, da več izdatkov ni bilo vknjiženih, a neki občan, ki je čital „Slovenca“, je dejal, da so se dohodki še prej pozabili vpisati kakor izdatki. Vprašal sem sedanje občinske vodje če so Kežar in gospoda župnika že uredili občinski račun, reklo se je, da še ne. Stvar se hoče menda na tihem poravnati in potlačiti, pa ne pojde. Ker gre za javno korist, treba večkrat podrezati to zadevo. Kadar bodo občinski računi davkopljačevalcem v pregled razgrnjeni, govorili bomo še kaj več o tej stvari. Pričoveduje se, da je župan brez dovoljena porabil za pot pod Zob in za most nad 900 gld. in da se bo zahtevalo, naj g. Kežar občini vse to povrne. To je popolnoma pravilno. Bolelo ga to tako ne bo. Nekaj bo založil konsum, nekaj pa katoliški sklad. Na vsak način pa je treba, da občinsko vodstvo to zanimivo zadevo natanko pojasni, da bo vedelo prebivalstvo, kako se je z njegovim denarjem gospodarilo in da spoznajo tudi širji kogi, kako znajo klerikalci gospodariti z občinskim denarjem.

— Agitacijsko sredstvo naših klerikalcev. Neki „prečastiti gospod“ župnik — vsaj „Slovenec“ ga nazivlje tako, ki so dovršili svetovno znano in proslulo „univerzo“ za ljubljansko škofijo, vulgo „lemenat“, kjer svojo učenost prodajajo kapacitete a la Leonhart in drugi, med tem ko sodnim uradnikom, ki so dovršili pravniško fakulteto, niti skromnega naziva „gospod“ ne privošči — propovedoval je svoje dni kot „prečastiti gospod“ kaplan, da bodo „prečastiti gospodje“ duhovniki za vsacega načnika veledobro informovanega in eponimnega lističa „Domoljuba“ brali „gratis“ mašo, kadar isti umre — namreč dotični načnik! Ime dotičnega „maziljanca“ je v našem uredništvu vsakemu ročednu na razpolago. Dokaz resnice doženemo, če treba pred pristojnim sodiščem po verodostojnih pričah. Komentarja k temu menda ni treba. — O tempora, o mores, o maziljenci! Kaj je že storil Kristus v jeruzalemskem tempelu z meštarji?

— Slovensko gledališče. Bodoči teden bude praznovalo dramatično društvo velepoembno slavnost. Po tolikih zaprekah, katere so se stavile in se zdaj stavijo napredku in krepkemu razvoju slovenskega gledališča absoluiralo bode v torek, dne 13. t. m. prvi tisoč svojih društvenih predstav. Ker mislimo v ponedeljek obširneje spregovoriti o tem trnjevem potu slovenske Talije, omenimo za danes le toliko, da je prvotno intendanca nameravala prirediti ciklus treh slavnostnih predstav, in sicer prvo zgodovinskega pomena, dve pa kazoiči stopnjo, na kateri stoji danes slovensko gledališče, to je po jedno veliko drama in opero. Za prvo slavnostno predstavo je program tale: 1. Prolog; 2. ouvertura k „Jamski Ivanka“; 3. M. Vilhar-Šantlove „Jamske Ivanke“ III. dejanje; 4. Foersterjeva ouvertura k operi „Gorenjski Slavček“; 5. Županova Micka (kot najstarejša slovenska igra); 6. Uvod k Ipavčevi opereti „Tičnik“; 7. „Stara pesem“ Parmova (kot najnovejše muzikalno delo slovenskega odra). Ta program se bode izvajal v torek, dne 13. t. m. Druga slavnostna predstava bo v petek, dne 16. t. m. velika Smetanova opera „Dalinor“ in za tretjo je bila nameravana Jurčičeva tragedija „Tugomir“ — a niti pred povabljenimi gosti ne sme se ubogi „Tugomir“ javiti na odru. Tako je ukrenila za zdaj naša deželna vlada — dokler ne spregovori višja instanca. Bržkone torej odpade za nedeljo, dne 18. t. m. namenjena tretja slavnostna predstava, ki bi bila še posebno zanimiva zarad tega, ker bi se bila v medaktih izvajala orkestralna dela naših skladateljev Foersterja, Gerbiča, Ipavica, F. S. Vilharja itd. da bi bili vsi zastopani v programu, ki so se trudili in delali za domačo glasbeno umetnost. Zaključi se torej slavnostni teden z veliko gledališko akademijo, o kateri govorimo na drugem mestu. Opozarjam vse prijatelje slovenskega gledališča na te slavnostne predstave.

— Gledališki večer na korist penzijskemu zakladu slovenske opere in drame se vrši, kakor smo že opetovano poročali 17. t. m., to je prihodnjo soboto v zgorenjih prostorih „Narodnega doma“. Velezanimivi program bude obsegal 14 deklamatornih, pevskih ter glasbenih točk šaljive in resne vsebine. Nastopale bodo vse naše prve dramske in operne moči. Ta del večera bude imel torej značaj akademije ter bo trajal od 8.—10. ure. Zatem se začno razne zabave v postranskih sobah, kjer se otvorí prva slovenska gledališka razstava, kjer bo taborišče Rokovnica, Mozolova gostilna itd. V glavnem dvorani pa se bo vršil ples. Vabila se začno razpošiljati danes. Program pa se objavi prihodnji teden. Gledališko objekt se resno trudi, da bo ta veselica resnično prav zabavna in za naše razmere čim najbolj originalna.

— Iz „osrčja Afrike“ se nam poroča, da je zavladalo tam velikansko zanimanje za stvari, ki se bodo godile na pustni terek, ko prirtri toliko čilih Sokolov in Sokolic v te oddaljene kraje. Ko se v Južni Afriki „kampljajo“ Buri in Angleži, je v osrčju Afrike mirno in le radovednost tare tamošnje prebivalce in pa tudi vse druge, ki hoteli poleteti tja, kaj bode vse videti. Reči jim moremo že danes, da bode mnogo mnogo novega videti, da ne bode nikomur žal, če bodo poletel s Sokoli v Afriko in si ogledal čarobno-tajne te kraje. Posebno se veselje tamošnji črnci na krasni venec dražestnih belopoltih, cvetočih krasotic, ki se zbirajo vedno tam, kamor postavi Sokol svoj prapor na Kurentov dan. Polagoma bomo že zvedeli za vse tajnosti in jih razkrili zvezdam radovednežem o pravem času. Kakor

lani na severnem tečaju v ledovji bode tudi letos v osrčju Afrike veselo življene in drvenje, kajti sokolska kri vse oživi! Pričakujejo se tam udeležniki iz vseh znanih in neznanih krajev sveta, ženskih in moških, mladih in starih. Kar hodi in živi, bo isti dan v vroči Afriki!

— Nemške neslanosti. Tudi na Kranjskem smo tako srečni, da imamo nekaj prav smešnih nemških šovinistov, ki ne morejo mirno spati, če ne izvajajo. Zadnjič si je načelnik slaščarske zadruge dovolil, nekemu spoštovanemu someščanu „svetovati“, naj mu ne piše slovenski, ampak nemški, dasi nima prav nikake pravice, dajati take svete in še v žaljivi obliki. Še brezobzirnejši in mogočnejši pa so gospodje v vevški papirnici. Neka ženska se je z izbrano uljudnim, a slovenskim pismom obrnila do vodstva vevške papirnice za neko pojasnilo. Za odgovor je priložila dopisnico. In kaj je vevška papirnica odgovorila? „Der Inhalt Ihrer Karte ist uns unverständlich.“ To je vendar višek nesramnosti, da se npa tovarna, ki stoji na slovenski zemlji, ki dela največ kupčije s Slovenci, na uljudno vprašanje tako odgovoriti.

— „Ljubljansko učiteljsko društvo“ ima v ponedeljek, 12. t. m. ob 1/8. uri zvečer v „Narodnem domu“ (v pritliju na levo) svoje redno mesečno zborovanje po naslednjem vsporedu: 1. Nagovor. 2. Predsedstvena naznanila. 3. Poročilo o načrtu za vplivanje na ljubljanskih šolah — poroča g. nadučitelj Fr. Gabršek. 4. Z mojega potovanja — poroča g. nadučitelj Fr. Črnagoj. 5. H. Volarič: „Gorska rožica“, pojeta gdč. F. Bilina in M. Moos. 6. F. S. Vilhar: „Mornar“, poje g. R. Vrabl. 7. R. Vrabl: „Ptici“, poje R. Vrabl. 8. B. Smetana: Sekstet iz „Prodane neveste“, poje gdč. F. Bilina, E. Grebenc in M. Moos in gg I. Krulec, J. Likan in R. Vrabl. 9. Prosta zabava. Prijatelji društva dobro došli!

— Petletnice goriško - gradičanskih učiteljev. Gosp. nadučitelj Križman v Dornbergu nam naznanja, da je utok petletnic po regulaciji plač ugodno rešen.

— Zaključek I. poluletja. Ljudske in srednje šole ljubljanske zaključile so danes I. semester. Po cerkvenem opravilu in razdelitvi šolskih spričeval dijakom, podali so se le-ti na štiridnevne počitnice.

— Krojaški tečaj, ki ga je priredil c. kr. tehnologični muzej, se je pričel pred včerajšnjim. Župan je za ta tečaj prepustil brezplačno dvorano v „Narodnem domu“ in poskrbel tudi za kurjavo. Tečaje se udeležuje 30 krojačev, večinoma mojstrov. Otvoritvi sta prisostvovala tudi župan gospod Hribar in ces. svet. g. Murnik. Načelnik krojaške zadruge g. Šturm je pozdravil navzočnike, na kar je ces. svetnik gospod Murnik pojasnil, kako pospešuje vlada malo obrt s prijevajanjem strokovnih tečajev. Gosp. M. Kunc, ki je prevzel pouk v tem tečaju, je razložil, da je ta tečaj jeden prvih v državi in da se po izkušnjah, ki se ž njim naredé, uredi potovalno poučevanje v krojaštvu. Začelo se je na to poučevanje, ki bo trajalo nekaj tednov. Tečaj se zaključi z razstavo.

— Benetke v Ljubljani. Pevsko društvo „Slavec“ si je stavilo nalogu, da nam letos pripravi izreden užitek s svojo veliko maskarado v nedeljo, dne 18. t. m. Pričaralo nam bodo del krasnih Benetk v „Narodni dom“. Delajo se velikanske dekoracijske priprave, posebno skrbnost se posvečuje stropu telovadne dvorane, kar je najtežavnejše. Tega se še dosedaj ni lotilo nobeno društvo, zato lahko rečemo, da bodo letošnja „Slavčeva“ maskarada glede dekoracije nadkrilila vse dosedaj v Ljubljani sploh prijene maskarade. Tudi blagajna in uhod v dvorano bodeta naslovu maskarade primerno prijena. Obiskovalec te maskarade imel bodo torej poleg zabave tudi umetniški užitek, ker bodo že dekoracije vredne, da si jih vsakdo ogleda. Dosedaj so se društvu prijavile skupine golobčkov, mornarjev, lazarono in senzacija l. 1899. ter razne posamezne maske. Vabila so se te dni večinoma razposlala in sicer blizu 2000. Ker so prvo — kot razglednice naročena vabila — popolnom pošta — a priglašenje za ista čimdalje bolj narašča — so se morala natisniti še druga, navadna vabila. Kdor bi — pri tolikem številu je pomota pač umevna in oprostilna — slučajno vabila ne dobil, a bi se rad udeležil, naj blagovoli prijaviti

svoj naslov odboru. Vstopnice se dobivajo od jutrišnje nedelje dalje ves teden v trgovini gosp. Čudna na Mestnem trgu ter ob nedeljah in na dan maskarade ob 2—4 ure popoludne v društvu v Narodnem domu, zvečer pa pri blagajni. Vstopina je za maskovane 1 K., za nečlane 2 K., za rodino 3 osob 5 K. in za podporne člane 1 K. Nemaskovanim je priti v promenadni obleki. Maske dobijo vstopnice izključno le proti izkazu vabila na dotedno ime.

— „Društvo za varstvo živalij, kje si?“ Iz Ljubljane nam piše „potrežljiv občan“: V vašem listu od četrtega je nevemko duška del svoji nevolji o slabem stanju ceste s Studenca na Zalog in je obupno vzdihnil: Kdaj bo že vendar enkrat osnovano tisto društvo v varstvo živalij v Ljubljani?! Vaš neznani mi dopisnik načaja se namreč, da bode tako društvo od pomoglo nečuvenemu trpinčenju živalij po slabih cestah, češ, da orožniki tega trpinčenja ne vidijo. Dobro! Mož ima prav. Ne samo tam okoli Polja se trpinči žival na cestah, tudi v Ljubljani imaš slehrni dan priliko videti mučne prizore groznegra trpinčenja konj zlasti na — državnih cestah in kakor tam zunaj orožniki, tako tu v mestu policaji ne vidijo tega trpinčenja, dasi je število tacih kaznivih dejanj legijon in bi v Križevnikih moral takoj instalirati posebnega referenta ad hoc, če bi se ovadili vsi premogarski ali prevozniški hlapčoni, ki pri belem dnevu vpričo mnogih ljudij neusmijeno pretepavajo, sujejo in cukajo ubogo živino pa zraven preklinjajo, da se kar kadi, ker je — preobloženi voz na slabih cesti obtičal. „Oko postave“ torej — mihi tu in tam. A sicer je vendar nekaj razločka mej cestama z Most do Marije Device v Polji ali s Studenca na Zalog in državno cesto v Ljubljani; oni baje — stradata gramoza, na državno cesto v Ljubljani pa natresejo toliko, da se kolesa le vdirajo, pešcu pa se noge pogrezne, če je prisiljen bresti preko ceste ali skozi gramozi brez dna ali skozi obširna jezera koncentriranega blata, katero je skrbno zdrzano po cestnih jarkih (!) na obeh straneh. Mnogokrat me je že mikalo sprengovoriti o načinu, kako se „vzdržuje“ erarska „durchfahrtsstrecke“ v deželnem stolnem mestu, pa človek je — potrežljiv in vedno upa in upa, da se bo na bolje obrnilo in da se bodo poklicanim faktorjem oči odprle. Če pa že „na kmetih“ začno ljudje glasno godrnjati, vendar mi škrijci ne smemo zaostati. Sicer pa ne zinem nobene zabavljive besedice več, pravijo, da se bo visoki erar — poboljšal in Ljubljancam vso svojo cesto skozi mesto po najmodernejšem načinu tlakoval. Soobčani, pripravimo se, da visokemu erarju na vse grlo zaori „Slava!“, kadar — bo to res! „Die Botschaft hör' ich wohl, doch mir fehlt der Glaube!“

— Maskarada celjskega „Sokola“ bo na Pustno nedeljo dne 25. t. m. v zgornjih prostorih „Nar. doma“ v Celju.

— Prešernov doprsni kip bude kot glavni dobitek šaljive loterije pri plesnem venčku „Rakovških samcev“.

— Glasbena Matica pozivlja svoje člane pevskega zabora, da se redno in točno udeležujejo pevskih vaj za „Sveti Ljudmilo“, da se bode nastop ob prihodnjem koncertu in ob izletu v Zagreb častno izvršil. Pevske vaje bodo redno vsak ponedeljek in vsako sredo zvečer ob navadnih urah.

— V Krškem bo v nedeljo, dne 18. svečana v obširnih novih prostorih gospoda Karla Schenerja meščanska veselica. Pri veselici svira godba na lok iz Rudolfovega pod vodstvom kapelnika gosp. Emeršiča. Začetek ob 8. uri zvečer. Vstopina 30 kr.

— Izpred sodišča. V gostilni pri „Malem slonu“ v Vodmatu bil je 17. p. m. pretep, pri katerem je bil poškodovan Anton Imenšek, natakar v hotelu pri „Slonu“. Imenšek in njegov tovarš Schulz dolžila sta tukajnjega trgovskega sotrudnika gosp. Franceta Svetica, da je on storilec. Izkazalo se je, da je ta dolžitev izmišljena, ker g. Svetic tisti večer še v tej gostilni ni bil, temveč je mirno spal doma. Zaradi te krive dolžitve imela sta se danes pred okr. sodnijo zagovarjati radi razjaljenja časti Imenšek in Schulz. Schulz je prosil za odpuščanje, češ, da ga je Imenšek zapeljal v to neprevidno dolžitev. Imenšek ostal je trdrovaten, akoravno je gostinskička potrdila, da je bil storilec tako velik

kakor „turen“ in Imenšek že zaradi tega ne bi smel dolžiti g. Svetica, ker je ta majhne postave. Ker se je Imenšeku dokazalo, da je tisti večer igral tudi „Eindundzwanzig“, bil je zaradi hazardiranja in zaradi razjaljenja časti obsojen na 14 dni zapora, poostrenega z dvema postoma.

— Mestna posredovalnica za delo in službe. V mesecu januarju je iskal delo ali službe 352 oseb in delo ali službe je ponudilo 209 oseb. Takoj dobi dela kakih 20 žensk za papirnate izdelke vreč. Od 3. do 9. februarja je dela iskal 20 moških delavcev in 67 ženskih. Delo je bilo ponudeno za 10 moških delavcev in 43 ženskih delavk. 119 delavcem se je nakazalo 71 odprtih mest in v 49 slučajih se je posredovanje izvršilo, in sicer 9 moških in 40 ženskih delavk.

— Zakonita ureditev deloposredovanja v Avstriji. Dlje časa je že na dnevnem redu aktualnih socialno političnih vprašanj vprašanje, kako se naj vse deloposredovanje v Avstriji zakonito potom uredi. Namerava se namreč na jedni strani odpraviti mnogobrojne nedostatke, kateri se nahajajo pri privatnih deloposredovalnicah, na drugi strani pa vstvariti podlago za organizacijo javnega deloposredovanja. V delavskem svetu se je bil sestavil poseben odbor, ki se je posvetoval o načrtu zakona o deloposredovanju in je predložil posebno poročilo. Po tem poročilu ima država na logu urediti deloposredovanje in se pri tem posluževati občin potom izročenega delokroga. Najglavnejše vprašanje, kako se naj pokrijejo stroški takega občnega državnega deloposredovanja, je v poročilu nerešeno in se bode o tem sklepalo šele v plenumu delavskega sveta, sosebno, ker se še ne ve, kolikošen kredit hoče vlada v svrbo občnega deloposredovanja predlagati. Ako se bode ta načrt zakona uzakonil, bode Avstrija v tem oziru prekoračila druge države.

— Težave na Kranjsko - hrvatski meji. Piše se nam iz Osilnice: Pred kratkim smo dobili v Osilnico vest, da postane načina cesta, ki veže v dolgosti 9 km. hrvatsko cesto Brod - Čabor, deželna. Čuditi se temu pač ni, ako pomislimo, koliko preglavice smo imeli radi tega že s Hrvati. Okrajni cestni odbor v Kočevji se za ta oddaljeni, a važni kosec ceste ni nikdar veliko brigal. Tembolj so se nam pa rogalji sosedni Hrvatje pri vsaki priliki, da si zgradi svojo cesto ob desnem bregu Kolpe in Čabranki, ako ne bodo bolje skrbeli za cesto, in potem bi seve Osilnica populoma v ozadju ostala. Temu pritisku se je tudi zahvaliti, da postane sedaj cesta deželna. Navidezno so sedaj Hrvati zadovoljni. A kakor se vidi, ne bode zmešnjavam tako hitro konec. Ko je bila nekoliko let sem zaprtija za uvoz hrvatske živine, so imeli Hrvatje marsikatero neprijetnost. Čuje se, da se sedaj obrne kol proti nam. Kajti bolj še kakor Hrvati od nas, smo mi glede ceste odvisni od Hrvatov. Z vozom ni mogče priti v Osilnico, da ne bi šel po Hrvatskem. Sedaj se govori, da misli finančna straža na Brodu doslej dovoljeni dovoz sladkorja po hrvatski strani zabraniti. Kaj naj potem napravijo naši trgovci! Od kod naj dobijo sladkor? Najblžnji kolodvori: Delnice, Kočevje, Rakek ležijo tako, da se mora iti po Hrvatskem. Naj li trgovci nosijo na hrbitu sladkor iz Kočevja? Vrhuta pa se od poklicnih oblasti niti ne proglaši, da bode prepovedano, voziti preko Hrvatske sladkor. Najbolje bi bilo, da se vlad dogovorita glede prometa po Hrvatske in Kranjske strani Kolpe. Kranjec naj bi bilo dovoljeno o vsaki priliki se posluževati hrvatske ceste, nasprotno pa naj bi imeli tudi Hrvatje po naši cesti za vsak slučaj prost prehod. Kaj imamo sicer od deželne ceste, ako ne moremo do bližnjega kolodvora, in ako Hrvatje — katerim naljubo je postala cesta deželna — ne smejo k nam? Želeti bi bilo, in upamo, da pristojne oblasti naredi potrebne korake.

— Na semenj dne 8. februarja je bilo prgnanih 1012 konj in volov, 209 krav in 59 telet, skupaj 1280 glav. Kupčija je bila splošno prav živabna, ker so prišli iz vseh krajev kupci, in sicer Bavarc in Moravci vole, Vipavci in Lahi pa konje in krave kupovati. Najbolje so se voli prodajali.

— Moriloi iz verske blagosti. O strašnem zločinu, ki se je pripetil v vasi Afers in belgijskem okraju Gelderland se

poročajo sedaj uprav nevjetne posameznosti. Neka vrsta protestantov je imela ondi vsak teden sestanke. V petek zvečer so se sešli v hiši kmeta Scherfa v Appelternu. Prisotnim je prišla nakrat misel, da je v hiši hudič ter da prebiva v telusu hlapca J. Brinkmanna, ki je že spel. Scherf je hlapca zbulil, ter ga je peljal neoblečenega med udeležence tega ponočnega sestanka. Scherf je hotel izganjati iz hlapca hudiča ter ga je udaril s troblom tako po glavi, da je omedel. Nato so planili vsi, moški in ženske, na žrtvo, ga bili s palicami in stoli tako dolgo, da je izdihnil. Potem so skakali po njem ter mu polomili vse kosti. Vsa soba je bila krvava in vse pohištvo razbito. Potem so peli vdeleženci psalme ter proslavljali Scherfa kot premagovalca hudiča. Scherf, star šele 27 let, si domišlja, da je nov Mesija. Vse vdeležence so zaprli v blaznico.

* Starka morilka. V občini Szent Istvan v pešanskem komitatu je umorila 70 let stara žena Szkranicz svojega 80letnega moža z lopato. Že delj časa je s starčkom slabo ravnala, v četrtek pa mu ni hotela dati kosila, zaradi česar sta se začela kregati; posledica tega je bila, da je žena prijela lopato ter udarila z njo svojega moža, tako da je mrtev bležal.

Telefonska in brzjavna poročila.

Dunaj 10. februarja. Ministrski svet ima danes popoludne sejo, v kateri se določi dan, kdaj se skliče državni zbor.

Bruselj 10. februarja. Transvaalski poslanik se je vrnil sem. Glede uspeha svojih korakov v Berolini se sicer neče izjaviti, vendar pravi, da bodo njegova svoječasna razkritja obudila veliko začudenje, sicer pa da je prepričan, da zmagajo Buri.

Berolin 10. februarja. Cesar Viljem je včeraj dvakrat obiskal angleškega poslanika, s katerim je imel dolga posvetovanja.

London 10. februarja. Tudi tretji poskus generala Bullera osvoboditi Ladysmith je ponesrečil. Bullerjeva armada je bila v bitkah od 2. do 9. februarja popolnoma poražena in se je moralna v četrtek zopet čez Tugelo umakniti. Angleži so izgubili 2500 mož.

London 10 februarja. Usoda Bullerjeve armade se je odločila v noči od srede na četrtek. Buri so začeli travonata vseh gorah ob Tugeli in pri tej strašni razsvetljavi streličali na Angleže. Najhujši boj je bil ob 11. uri ponoči. Buri so imeli šest topov po dva palca širokih, dva velika in tri brzostrelne tope. Angleški topovi so poslednje pač dosegli, ne pa tudi prvi. Vsled tega je Buller ukazal, da se njegova armada zopet umakne čez Tugelo.

London 10. februarja. Današnji jutranji listi menijo, da so vesti o Bullerjevem porazu prezgodnje, ali o njih resničnosti ne dvomi nihče.

London 10. februarja. Buri so ustavili oklopni vlak z 2000 angleškimi vojaki, ki je od Chiveleya poskusil prodreti proti Kolensu. Vlak se je moral nazaj peljati.

London 10. februarja. Vojno ministrstvo naznanja, da je maršal Roberts generalu Macdonaldu ukazal, naj se umakne do Modder-Riverja. Macdonald je pri Koodeskopu naskočil Bure, pa je bil po ljutem boju odbit in je moral reterirati, ker ni imel dovolj vojaštva, da bi se zapletel še v boj z burskim generalom Cronje, ki je prihitel na bojišče.

London 10. februarja. V poslanski zbornici je bil Balfourjev predlog na konec debate sprejet z 215 proti 64 glasom, adresa pa z 229 proti 39 glasom. Proti adresi, ki zahteva nadaljevanje vojne, so glasovali Irci.

Madrid 10. februarja. V poslanski zbornici se je primeril silen šandal. Finančni minister je bil stavil vprašanje zaupanja; za ta predlog je bilo 88 glasov in toliko tudi proti njemu, vsled česar je prišlo do rabuke.

Javna zahvala.

Preč. g. Janez Demšar, župnik v Št. Vidu, upravljal je v dobi 2 mesečne vakature župnijo Podraško baje s tem, da je prišel 3krat pogledat, kako je učitelj otroke za birno pripravil ter je zahteval — po mnenju uporovež — za ta trud 164 K 50 vin, odnosno od župljana prispevek 85 K 6 vin.

Podražanov so se temu zahtevku z jako odkritosčno izjavo na visokočastiti knezoškoftijski ordinariat upre, rekoč da more g. župnik Demšar svoj zahtevek iztrirati le na ta način, da jih vse na bogen spravi — z lepa mu no dado ničesar.

Vsled tega bila sta tako čast. g. župnik Demšar, kakor tudi podpisano županstvo, ki bi moralo to eksekucijo izvršiti, v največji zadregi, iz katere ju je rešila knežja dobrotnost Njegove Milosti gospoda knezoškofta drja. Antonia Bonaventure Jegliča, ki je velešo blagovolil vplavati pri podpisanim županstvu na uporne ^{1/4} Podražanov odpadajoči prispevek, na čemer bodi Nj. Milosti v imenu obdarjenec na tem mestu najsrčnejša hvala!

Županstvo občine Podraga

dne 9. februarja 1900.

Božič.

Mnogostranska poraba. Gotovo ni domačega zdravila, katero se dā tako mnogostransko porabiti, nego „Moll-ovo francosko žganje in sol“, ki je takisto bolesti ustešuječe, ako se nameže z njim, kadar koga trga, zakaj to zdravilo vpliva na mišice in živce kreplino in je zatorej dobro, da se priliva kopelom. Steklonica K 180 a. v. Po poštnem povzetji pošilja to zdravilo vsak dan lekar nar A. MOLL, c. in kr. dvor založnik, DUNAJ, Tuchlauben 9. V zalagah po deželi zahtevati je izrecno MOLL-ov preparat, zaznamovan z varnostno znamko in podpisom.

Posebne antisepsične prvine praškega domačega mazila iz lekarne B. Fragner-ja v Pragi prouzročujejo tako dobre uspehe pri celjenju raznih ranjenj in služi to sredstvo ob jednem v varnost ran in za odstranjevanje vsacega onesnaženja in vnetja, kakor tudi olajšuje boleznine. To dobro domače sredstvo se dobiva tudi v tukajšnjih lekarnah. Glej inserat.

Upeljava sladne kave, ki se je pričela približno pred desetimi leti in je dandanes razširjena že povsem omikanem svetu, kaže vedno bolj splošno svoje dobrodelne posledice za zdravje in narodno gospodarstvo. Nemogoče bi bilo prečakuniti, koliko denarja se prihrani in kako zelo pospešuje zdravje in moč ta zdrava, domača kavina pijača, katero je splošno uvedla še-le Kathreinjeva tvrdka. Gotovo pride kmalu čas, ko se bode Kathreiner-Kneippova sladna kava udomačila v vsaki družini, in sicer ali kot primes k bovovi kavi, ali pa tudi sama in nenamensana, kjer bi se bobova kava zdravniško prepovedala. Blagrovati moramo vsako gospodinjo, ki je vpeljala ali ki vpeljuje in pospešuje to važno in zdravilno izboljšanje naše vsakdanje vdomačene pijače.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306-2 m. Srednji zračni tlak 736-0 mm.

Februar	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C.	Vetrovi	Nebo	Pridelav v 24 urah
9. 9. zvečer	730-6	1-0	sr. sever	sneg		
10. 7. zjutraj	727-1	0-5	sr. sever	meglja		67 mm
10. 2. popol.	725-5	0-8	sl. sever	sneg		

Srednja včerajšnja temperatura 2-5°, normale: -0-8°.

Dunajska borza

dne 10. februarja 1900.

Skupni državni dolg v notah	99 K 95 h
Skupni državni dolg v srebru	99 " 90 "
Avstrijska zlata renta	99 " 20 "
Avstrijska kronksa renta 4%	99 " 65 "
Ogrska zlata renta 4%	98 " 90 "
Ogrska kronksa renta 4%	94 " 25 "
Avstro-ogrške bančne delnice	127 " 40 "
Kreditne delnice	238 " 15 "
London vista	242 " 20 "
Nemški drž. bankovci za 100 mark	115 " 10 "
20 mark	23 " 62 "
20 frankov	19 " 25 "
Italijanski bankovci	89 " 80 "
C. kr. cekini	11 " 38 "

Učenec

14 let star se sprejme v specerijsko trgovino.

(293-1)

Kje? pove upravnštvo „Slov. Nar.“

„THE MUTUAL“

zavarovalna družba za življenje v New-Yorku.

Popolnoma vzajemna.

Police so po preteklu 2 let nespodibilalne in po preteklu 3 let nezapadljive.

Konečne številke bilance za leto 1898:

Denarno stanje	1,369.576,693-29 kron.
Zavezani na račun lastnikov polic	1,150.169,487-79 "
Prebitek na račun lastnikov polic	219.408,205-50 kron.
Zavarovalno stanje, vstevši telesne rente	4,795.509,175-81 "
Dohodki leta 1898	299.660,00- "

Reserve premij avstrijskih zavarovancev založene so v avstrijski zlati renti pri c. kr. ministerialnem plačilnem uradu na Dunaju.

Letne dividende. V polici zajamčena posojila in odkupi v gotovini.

Pojasnila, prospete i. t. d. daje (1921-9)

generalno zastopstvo za Kranjsko

v Ljubljani, Frančiškanske ulice št. 14, II. nadstr.

MATTONIJEV GIESSHÜBLER

naravna alkalična kislina

kateri je kot zdravilni vrelec že več sto let na dobrem glasu v vseh boleznih dihal in prebavil, pri protinu, želodčem in mehurnem kataru. Izvrsten je za otroke, prebolele in mej nosečnostjo. (36-2)

Najboljša dijetetična in osveževalna pijača.

V Ljubljani se dobiva v vseh lekarnah, večjih spicerijah, vinskih in delikatesnih trgovinah.

Miško Haben!

Pridem v nedeljo, dne 11. t. m., v Ljubljano k „Malicu“. Razgovor nujno potreben. Brzojavite even-tualno Vaš naslov gosp. Malovrh.

(302)

Kronca.

Sprejme se

trgovski pomočnik

v špecerijsko trgovino v Ljubljani. — Ponudbe pod „A. B. 1 poste restante Ljubljana. (299-1)

Specerijska trgovina

v mestu z 2000 prebivalci ter lepim prometom,

se radi družinskih razmer odda.

Kje? pove iz prijaznosti upravnštvo „Slov. Naroda“. (145-8)

Izvod iz voznega reda

veljaven od dne 1. oktobra 1898. leta.

Odhod iz Ljubljane jož. kol. **Proga čez Trbiž.** Ob 12. uri 5 m. po noči osebni vlak v Trbiž, Beljak, Čelovec, Franzensfests. Ljubno; čez Sezthal v Ausse, Solnograd; čez Klein-Reifing v Steyr, v Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m. zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Čelovec, Franzensfests, Ljubno, Dunaj; čez Selzthal v Solnograd, čez Amstetten na Dunaj. V oktobru in aprili ob nedeljah in praznikih v Linc. — Ob 11. uri 50 m. dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Čelovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 4. uri 2 m. popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Čelovec, Ljubno, čez Selzthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inostre, Bregenc, Carib, Genevo, Pariz; čez Klein-Reifing v Steyr, Linc, Budejvice, Plzen, Marijine vare, Heb, Franzovce vare, Karlove vare, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten. — **Proga v Novo mesto v Kočevje.** Osebni vlaki: Ob 6. uri 54 m. zjutraj, ob 1 uri 5 m. popoldne, ob 6. uri 55 m. zvečer. — **Prihod v Ljubljano** juž. kol. **Proga iz Trbiža.** Ob 5. uri 46 m. zjutraj osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Lipskega, Prage, Francovih varov, Karlovinih varov, Heba, Marijineh varov, Plzna, Budejovic, Solnograda, Lince, Steyra, Aussee, Ljubna, Čelovca, Beljaka, Franzensfests. — Ob 11. uri 17 m. dopoldne osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Karlovinih varov, Heba, Marijineh varov, Plzna, Budejovic, Solnograda, Lince, Steyra, Pariza, Geneve, Curiha, Breganca, Inostre, Zella ob jezeru, Lend-Gastein, Ljubna, Čelovca, Lience, St. Mohorja, Pontabla. — Ob 4. uri 57 m. popoldne osebni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthal, Beljaka, Čelovca, Franzensfests Pontabla. — Ob 9. uri 6 m. zvečer osebni vlak z Dunaja, Solnograda, Ljubna, Beljaka, Čelovca, Pontabla. — V oktobru in aprili ob nedeljah in praznikih v Linc. — **Proga iz Novega mesta in Kočevja.** Osebni vlaki: Ob 8. uri 21 m. zjutraj, ob 2. uri 32 m. popoldne in ob 8. uri 48 m. zvečer. — **Odhod iz Ljubljane** drž. kol. v Kamniku. Ob 7. uri 23 m. zjutraj, ob 2. uri 5 m. popoldne, ob 6. uri 50 m. zvečer. — **Prihod v Ljubljano** drž. kol. iz Kamnika. Ob 6. uri 56 m. zjutraj, ob 11. uri 8 m. dopoldne, ob 6. uri 10 m. zvečer. (4)

Srednja včerajšnja temperatura 2-5°, normale: -0-8°.

Dne 10. februarja 1900.

Skupni državni dolg v notah . . . . .

Skupni državni dolg v srebru . . . . .

Avstrijska zlata renta . . . . .

Avstrijska kronksa renta 4% . . . . .

Ogrska zlata renta 4% . . . . .

Ogrska kronksa renta 4% . . . . .

Avstro-ogrške bančne delnice . . . . .

Kreditne delnice . . . . .

London vista . . . . .

Nemški drž. bankovci za 100 mark . . . . .

20 mark . . . . .

20 frankov . . . . .

Italijanski bankovci . . . . .

C. kr. cekini . . . . .

Srednja včerajšnja temperatura 2-5°, normale: -0-8°.

Dne 10. februarja 1900.

Skupni državni dolg v notah . . . . .

Skupni državni dolg v srebru . . . . .

Avstrijska zlata renta . . . . .

Avstrijska kronksa renta 4% . . . . .

Ogrska zlata renta 4% . . . . .

Ogrska kronksa renta 4% . . . . .

Avstro-ogrške bančne delnice . . . . .

Kreditne delnice . . . . .

London vista . . . . .

Nemški drž. bankovci za 100 mark . . . . .

20 mark . . . . .

20 frankov . . . . .

Italijanski bankovci . . . . .

Kufkejeva

PRIPOROČENA PO AVTORITETAH AVSTRO-OGRSKE IN NJEMCIJE
NAJBOLJŠE REDILNO SREDSTVO ZA OTROKE
NAJBOLJSI DODATEK K MLEKU

v lekarnah in drogerijah dobi se NAJBOLJE DIETETIČNO SREDSTVO ZA OTROKE. BOLNE NA ŽELODUCU ALI CREVIB

R. KUFEKE DUNAJ VI/2 OTROKE. BOLNE NA ŽELODUCU ALI CREVIB

zdrav, dobrih starišev, kateri je vsaj 5. razred dobro dovršil, sprejme se takoj v trgovino špecerijskega blaga.

(301—1)

Bčenec

zdrav, dobrih starišev, kateri je vsaj 5. razred dobro dovršil, sprejme se takoj v trgovino špecerijskega blaga.

Kje? pove upravnštvo „Slov. Nar.“

Ia Douchester-hlače

gladke in pisane, sort. velikosti

Ia Oxford - srajce

z ovratniki in brez njih, kompl. velike

Trikot-srajce

oddaja preprodajalcem

najceneje

Semi Hirsch

v Bodenbachu o. L.

Pošilja se proti povzetju.

Neugajajoče se zamenja. (214—3)

Povabilo

k

rednemu občnemu zboru
posojilnice na Vranskem

registrovane zadruge z neomejeno zavezo

ki se bode vršil

v nedeljo, dne 18. februarja 1900. leta
ob 3. uri popoldan

Dnevni red:

1. Poročilo načelstva.
2. Potrdilo letnega računa.
3. Razdelitev čistega dobička.
4. Volitev načelstva.
5. Posebni nasveti.

K obilni udeležbi vabi uljudno

načelstvo.

(300)

Pristen francoski konjak.

Naravnost importiran. Za slabotne osobe, bolnike in okrevajoče. (2300—8)

Velika steklenica 2 gld., malta steklenica 1 gld. 25 kr., potovalna steklenica 40 kr.

Lekarna Piccoli v Ljubljani.

Vnanja naročila proti povzetju.

Najboljše berilo in darilo
je vsestransko jako pohvaljena

,Vzgoja in omika ali izvir sreče“

(neobhodno potrebna knjiga za vsakega človeka, kateri se hoče sam lahko in hitro navaditi vsega potrebnega, da more sebe in druge blažiti in prav olikati) (112—7)

ter se dobi za predplačilo 1 gld. 50 kr., po pošti 10 kr. več, ali proti poštnemu povzetju pri

Jožefu Valenčiču na Dunaju

III. Bez., Steingasse Nro. 9, I. Stock, Thür 10. Založnik, ozir. prodajalec je voljen vrniti denar, aka bi mu kupec poslal knjigjo še nerazrezano in čisto v treh dneh nazaj.

Cena je skrajno znižana, knjig je malo več.

Lepa posest

obsegajoča hiše, tovarno za testenine, zemljišče za tovarno vse v Pulji, nadalje pol ure hoda iz mesta 90 oralov skupno posestvo zemljišč, tretje obstoječe iz se nožet, oziroma obdelane zemlje in paš, več hlevov, hiš za stanovanje, parnega mila, mlekarne itd. se zaradi bolezni radovoljno zamenja z gozdji ter žagami na Kranjskem ali na Koroškem eventualno se tudi proda.

Natančneje poizvedbe daje gosp. Ant. Deghenghi pri gosp. L. Fantiniju, restav raterju v Ljubljani. (253—2)

Brata Ebel

leta 1842.

Ljubljana, Frančiškanske ulice 4.
Pleskarska mojstra c. kr. drž. in c. kr. priv.
7 južne železnice.

Slikarja napisov.

Stavbinska in pohištvena pleskarja.
Prodaja oljnati barv, lakov in firnežev
na drobno in na debelo.

Velika izbirka dr. Schoenfeld-ovih
barv v tubah za akad. slikarje.

↔ Zaloge ↔

vsakovrstnih čopičev za pleskarje, sli karje in zidarje, štodelnega maxila za hrastove pode, karbonije itd.

Posebno priporočava sl. občinstvu najnovije, najboljše in neprecenljivo sredstvo za likanje sočnih tal pod imenom „Rapidol“.

Priporočava se tudi sl. občinstvu za vse v na jino stroko spadajoče delo v mestu in na deželi kot priznano resno in fino po najnižjih cenah.

Blaž Jesenko
Ljubljana, Stari trg št. 11.
Zaloga vsakovrstnih
klobukov in čepic
perila, kravat itd.
po najnižjih cenah.

Moderce
najnovejše facone,
najboljši izdelek
priporoča 6
Alojzij Persché
Pred škofijo št. 22, poleg mestne hiše.

Učenca

vsprejme v trgovino s papirjem
(278—3) Ant. Umek v Brežicah.

Na Poljanski cesti št. 24 odda se za
majnikov termin praktično

stanovanje

z 2 sobama in kuhinjo ter s skladis-
ščem, pripravnim za kacega obrtnika.
Povpraša naj se istotam. (271—3)

L. Luser-jev obliž za turiste.

Priznano najboljše sredstvo proti kurjim očem, žuljem itd. itd.

Glavna zaloga:
L. Schwenk-ova lekarna
Dunaj-Meidling.
Zahte-
vajte **Luser-jev** za turiste
za 60 kr.
Dobiva se v vseh lekarnah.
V Ljubljani: M. Mardetschläger,
J. Mayr, G. Piccoli. V Kranju:
K. Savnik. (38—6)

Holandsko-ameriška črta.

Parniki vozijo po 1krat do 2krat na teden
iz Rotterdamma v New-York.

Pisarna za kajute:
Dunaj, I., Kolowratring 10.
Pisarna za medkor: Dunaj, IV., Weyringer 7.A.

I. kajuta:
Od 1. aprila do 31. oktobra ... mark 290—400*

“ 1. novembra do 31. marca ... 230—320

II. kajuta:

Od 1. avgusta do 15. oktobra ... mark 200

“ 16. oktobra do 31. julija ... 180

*) Po legi in velikosti kajute in po hitrosti in ele-

ganci parnika. (24—6)

Vsem kašljajočim se nujno priporočajo

**Kaiserjevi
prsni bonboni.**

2480 notarsko overovljenih spričeval je
najboljši dokaz, da so neprese-
ženi pri kašlu, hrivnosti, ka-
taru in zasliženju.

Zavoj 10 kr. in 20 kr. pri Mr. Pr. Mar-
detschlägerju v Ljubljani, v orlovi lekarni
poleg železnega mosta, pri Ubaldu pl. Trn-
koczyju in v deželni lekarni Milana Leusteka
v Ljubljani. (1919—16)

Ustanov-
ljeno

Brata Ebel

Ljubljana, Frančiškanske ulice 4.

Pleskarska mojstra c. kr. drž. in c. kr. priv.

7 južne železnice.

Slikarja napisov.

Stavbinska in pohištvena pleskarja.

Prodaja oljnati barv, lakov in firnežev

na drobno in na debelo.

Velika izbirka dr. Schoenfeld-ovih

barv v tubah za akad. slikarje.

↔ Zaloge ↔

vsakovrstnih čopičev za pleskarje, sli-

karje in zidarje, štodelnega maxila za

hrastove pode, karbonije itd.

Posebno priporočava sl. občinstvu najnovije,

najboljše in neprecenljivo sredstvo za likanje

sočnih tal pod imenom „Rapidol“.

Priporočava se tudi sl. občinstvu za vse v na jino stroko spadajoče delo v mestu in na deželi kot priznano resno in fino po najnižjih cenah.

Posrednik podjetja Kufkejeva

zdrav, dobrih starišev, kateri je vsaj 5. raz-

red dobro dovršil, sprejme se takoj v trgovino špecerijskega blaga.

(301—1)

Kje? pove upravnštvo „Slov. Nar.“

zdrav, dobrih starišev, kateri je vsaj 5. raz-

red dobro dovršil, sprejme se takoj v trgovino špecerijskega blaga.

(301—1)

zdrav, dobrih starišev, kateri je vsaj 5. raz-

red dobro dovršil, sprejme se takoj v trgovino špecerijskega blaga.

(301—1)

zdrav, dobrih starišev, kateri je vsaj 5. raz-

red dobro dovršil, sprejme se takoj v trgovino špecerijskega blaga.

(301—1)

zdrav, dobrih starišev, kateri je vsaj 5. raz-

red dobro dovršil, sprejme se takoj v trgovino špecerijskega blaga.

(301—1)

zdrav, dobrih starišev, kateri je vsaj 5. raz-

red dobro dovršil, sprejme se takoj v trgovino špecerijskega blaga.

(301—1)

zdrav, dobrih starišev, kateri je vsaj 5. raz-

red dobro dovršil, sprejme se takoj v trgovino špecerijskega blaga.

(301—1)

zdrav, dobrih starišev, kateri je vsaj 5. raz-

red dobro dovršil, sprejme se takoj v trgovino špecerijskega blaga.

(301—1)

zdrav, dobrih starišev, kateri je vsaj 5. raz-

red dobro dovršil, sprejme se takoj v trgovino špecerijskega blaga.

(301—1)

zdrav, dobrih starišev, kateri je vsaj 5. raz-

red dobro dovršil, sprejme se takoj v trgovino špecerijskega blaga.

(301—1)

zdrav, dobrih starišev, kateri je vsaj 5. raz-

red dobro dovršil, sprejme se takoj v trgovino špecerijskega blaga.

(301—1)

zdrav, dobrih starišev, kateri je vsaj 5. raz-

red dobro dovršil, sprejme se takoj v trgovino špecerijskega blaga.

(301—1)

zdrav, dobrih starišev, kateri je vsaj 5. raz-

red dobro dovršil, sprejme se takoj v trgovino špecerijskega blaga.

Cenj. g. ženinom in gdč. nevestam

srebrnine in zlatnine, ure, verižice, prstane, stenske ure, budilke. Namizna oprava (žlice, vilice, nože) iz pravega in kina srebra.

Vse to po jako nizkih cenah in najnovejše vrste.

Za obilen obisk se priporočam z vsem spoštovanjem

100 do 300 goldinarjev na mesec
lahko zaslužijo osobe vsacega stanu v
vseh krajih gotovo in pošteno brez ka-
pitala in rizike s prodajo zakonito do-
voljenih državnih papirjev in srečk. —
Ponudbe na: Ludwig Österreicher, VIII., Deutsche
gasse 8, Budapest. (221-3)

**Vsak dan sveži
pustni krofi**
potice, pince, šarkelji
pri Jakobu Zalazniku
na Starem trgu štev. 21.

Varst. znamka: Sidro.

LINIMENT CAPSICI COMP.

iz Richter-jeve lekarne v Pragi
priznano izbirno, bolečine tolažeče
mazilo; po 40 kr., 70 kr. in 1 gld. se dobiva
v vseh lekarnah. Zahtevati naj se blagovoli to
splošno priljubljeno domače zdravilo

vedno le v izvirnih steklenicah z našo var-
stveno znamko „Sidro“ iz Richter jeve le-
karne in sprejme naj se iz opreznosti
le take steklenice kot pristne, ki
imajo to varst. znamko.

Richterjeva lekarna pri zlatem levu
v Pragi, Elizabete cesta 5. (2006-18)

Lepo belo apno

sveže žgano, se dobiva po celih vagonih
in v manjših porcijsih pri

L. Mašek & Co.

žgalnica apna in premogokop Zabukovce
(Buchberg), pošta Pietrovče (Petrovitsch)
pri Celju. (143-8)

Prasko domače mazilo

iz lekarne

B. FRAGNER-ja v Pragi

je staro, najprej v Pragi rabljeno domače
zdravilo, katero ohrani rane čiste in varuje
vnetja in bolečine manjša ter hladí.

Velika pušica 35 kr., malta pušica 25 kr.,
po pošti 5 kr. več.

Glavna zalogalica lekarna B. Fragner-ja v Pragi

Malá strana, ogelj Ostruhové ulice 203.
Po pošti razpošilja se vsak dan.

Svarilo!
Vsi deli embalaže
imajo zraven sto-
ječo zakonito depo-
novano varstveno
znamko.

V Ljubljani se dobiva pri gospodih lekarjih:
G. Piccoli, U. pl. Trnkóczy, M. Mardet-
schläger, J. Mayr; dalje v vseh lekarnah
Avstro-Ogerske. B (367-21)

Dr. Vladimir Marn

odvetnik

Pavla Marn rojena Jaklič

poročena.

(294)

Zagreb

dné 10. svetega 1900.

Ljubljana

priporočam svojo veliko,
bogato, največjo zalogo

Styria novi modeli
1900 —
imam že v zalogi.

Fr. Čuden

urar na Velikem trgu nasproti rotovža.

Kovačnica

s potrebnim orodjem in čednim stanovanjem daje se takoj oženjenem, dobro iz vežbanemu kovaču v njem.

Natančne poizve se pri gospodu K. Lenčetu, na Laverci pri Ljubljani.

Kanarčke peveci iz Hareca, najlepše žvgoleče, razpošilja proti povzetju 8-20 mark na poskušnjo za osem dni; tudi pripravne kletke za petje in žvgoljenje. Prospekti brezplačno. (247-2)

W. Heering, St. Andreasberg, Harz 427.

Kleparski pomočnik

se išče za samostalno delo na deželi. Ponudbe na izdelovalnico domačega orodja (Hausgeräthe-Manufactur) v Višnji Gori na Kranjskem. (202)

Ljudevit Borovnik

puškar v Borovljah (Ferlach) na Koroškem
se priporoča v izdelovanje vsakovrstnih
pušek za lovce in strelec po najnovejših
sistemi pod popolnim jamstvom. Tudi prede-
ljuje stare samokresnice, vsprejema vsako-
vrstna popravila, ter jih točno in dobro
izvršuje. Vse puške so na c. kr. preskuševalni-
ci in od mene preskušene. — Ilustro-
(110) vani coniki zastonj. (5)

Štev. 297.

Mestna hraničnica ljubljanska

obrestuje hranične vloge po

4%

in plačuje vrh tega rentni davek sama.

Založena 1847.

Založena 1847.

Tovarna pohištva J. J. NAGLAS

v Ljubljani

Zalogalica in pisarna.

Turjaški trg št. 7

priporoča po najnižji ceni:

oprave za spalne sobe, oprave za jedilne
sobe, oprave za salone, žimnate mo-
droce, modroce na peresih, otroške
vozičke, zastore, preproge itd.

F. Cassermann

krojač za civilne in raznovrstne
uradniške uniforme
in poverjeni zalagatelj ces. kr. unif.
blagajne drž. železnic uradnikov

Ljubljana, Šelenburgove ulice št. 4
se priporoča slavnemu občinstvu za
izdelovanje civilnih oblek in nepre-
močljivih havelokov po najnovejših fa-
coni in najpovoljnijih cenah. Angle-
ško, francosko in tuzemsko robo ima
na skladislu.

Gospodom uradnikom se pri-
poroča za izdelovanje vsakovrstnih uni-
form ter preskrbuje vse zraven spa-
dajoče predmete, kakor: sabije, meči,
klobuke itd., gospodom c. kr. justič-
nim uradnikom pa za izdelovanje
tarajev in baretov.

Darila za vsako priliko!

Frid. Hoffmann

— urar —

v Ljubljani, Dunajska cesta

priporoča svojo naj-

večjo zalogo vseh

vrst

žepnih ur

zlatih, srebrnih, iz-
tule, jekla in nikla,
kakor tudi stenskih
ur, budilik in salon-
skih ur, vse samo
dobre do najfinješ
kvalitete po nizkih
cenah.

Inovosti
v žepnih in sten-
skih urah so vedno
v zalogi.

Popravila se izvršujejo najtočneje.

Optični zavod

J. P. GOLDSTEIN

Ljubljana, Pod trančo 1

priporoča svojo veliko zalogo

vsakovrstnih očal, lov-

skih in potnih daljnogledov,

kakor tudi vseh optičnih predmetov.

Zalogalica fotografičnih aparativov.

Vsa v stroku spadajoča popravila
in vnanja naročila točno in ceno.

Pri nakupovanju
suknenega in manu-
fakturnega blaga

se opozarja na tvrdko

HUGO IHL

v Ljubljani

v Špitalskih ulicah št. 4.

Velika zalogalica

suknenih ostankov.